

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

**CLAUDIA
NIȚĂ DONCA**

Legile
Divine
**Legile
Divine**

ÎNVAȚĂ SĂ LE FOLOSEȘTI
ÎN FAVOAREA TA!

Libris
EDITORIAL

BRAȘOV, 2019

CUPRINS

INTRODUCERE	5
1. LEGEA KARMEI.....	11
2. LEGEA UNITĂȚII	19
3. LEGEA EGALITĂȚII	31
4. LEGEA OGLINDIRII.....	43
5. LEGEA VIBRAȚIEI.....	53
6. LEGEA RELATIVITĂȚII	63
7. LEGEA RITMULUI.....	75
CONCLUZII	83
ÎNCHEIERE.....	99

LEGEA KARMEI

Legea karmei ne învață că orice cauză are un efect și fiecare efect devine cauza unui alt efect. Nimic nu este întâmplător în Univers și totul generează un nou lanț de evenimente. Universul este un „perpetuum mobile” și orice spunem, gândim sau facem are o consecință care nu trebuie privită ca o pedeapsă, ci este de fapt rezultatul acțiunii anterioare. Dacă acțiunea a fost bună, benefică, rezultatul care apare este pozitiv, iar dacă acțiunea a fost rea, nocivă, atunci rezultatul va fi negativ.

Această lege ne învață de fapt că este important să examinăm toate întâmplările din viața noastră, cât și cauzele sau consecințele acestora. Este bine să devenim conștienți de faptul că, așa cum o pietricică aruncată într-un lac propagă unde în jurul ei, care afectează tot lacul, tot așa și o acțiune făcută de noi într-un moment, creează consecințe în tot Universul. Aceste consecințe pot aduce alinare și bucurie altor ființe, cum, de asemenea, pot deranja alte suflete, care nu au nicio legătură cu acțiunea noastră.

Legea Karmei afirmă că nu poți face rău unei persoane, fără să te ataci pe tine însuși. Într-un final, suferința se va întoarce la cel care a propagat-o, pentru a încheia ciclul și a echilibra energiile.

Ce înseamnă, de fapt, această lege?

Haideți să vă dau un exemplu: dacă cineva gândește rău despre o persoană care-i este antipatică, ușor, fără să-și dea seama, va vorbi urât despre ea, pentru ca apoi, următorul pas va fi ca, atunci când îi va sta în puteri, să acționeze într-un mod negativ asupra ei, făcând-o să sufere. Practic, ce se întâmplă la nivel energetic? Persoana care gândește rău proiectează energii cu vibrație joasă în Univers (tot ceea ce facem rău, cu scopul de a ataca, generează energii cu vibrație scăzută). Această energie emisă se unește, respectând principiul rezonanței, cu energii similare, din Univers, ajungând în final la un bulgăre de energie negativă. Legea karmei spune că tot ceea ce emit se va întoarce cândva la mine, pentru că eu am fost „sursa” acelei emisii în Univers, și numai așa se încheie ciclul.

Mă veți întreba acum, în mod firesc, ce se va întâmpla cu persoana către care a fost emisă energia negativă. Sunt două variante: dacă acea persoană este negativă, gândește rău și chiar face rău persoanei care a generat energia negativă, sau emite astfel de energii către alte persoane, acel bulgăre energetic va ajunge la destinație, această persoană primind ceea ce „a semănat” la rândul ei – practic, și ea primește energii similare cu ceea ce a emis, primindu-și plata; dacă însă persoana respectivă

este armonioasă, pozitivă, iertătoare, bulgărele energetic nu va putea ajunge acolo, negăsind energiile de vibrație joasă cu care rezonează și se va întoarce la sursa de la care a plecat. Ce înseamnă acest fapt? Că dacă suntem iertători, pozitivi, armonioși, tot ceea ce proiectează negativ cineva care nu ne are la inimă nu poate ajunge la noi, ci se va întoarce „amplificat” (unindu-se cu alte energii asemănătoare din Univers) către persoana care a lansat aceste proiecții negative.

În mod similar, dacă emitem energii pozitive, de simpatie, înțelegere, iertare și bunătate către cineva din Univers, aceste energii se vor întoarce amplificat către noi. Practic, nimeni nu se poate ascunde de legea karmei, pentru că respectă un principiu bazat pe energii, și acestea nu mint. Degeaba facem un rău și apoi îl negăm cu înverșunare, poate pe cei din jur îi mințim, însă Universul ne trimite ceea ce am „semănat”, pentru a experimenta și noi acele rezultate.

Vă veți întreba, cred, ce se întâmplă dacă am făcut un rău din greșală, regretând imediat fapta noastră și realizând că nu dorim să se întâmple ceva rău în urma faptei noastre. În prima secundă în care am conștientizat că am făcut rău, este bine să ne cerem iertare în gând acelei persoane față de care am acționat negativ, și apoi să cerem iertare și Universului pentru fapta noastră. În plus, trebuie să încercăm să reparăm printr-o faptă bună ceea ce am trimis rău către persoana respectivă sau către altcineva, dacă nu avem ocazia să interacționăm cu persoana către care am trimis prima emisie... Recunoașterea greșelii, iertarea și fapta bună

vor trimite imediat în Univers energii pozitive care vor neutraliza energiile negative inițiale. Însă atenție: să nu ne obișnuim să facem rău, gândindu-ne că vom repara noi mai târziu totul! Nu se poate repara chiar imediat sau când vrem noi tot ceea ce facem rău cu bună-știință sau în mod repetat... Am cunoscut pe cineva în trecut care comenta în mod negativ pe toată lumea, mințea pe cine îi ieșea în cale și apoi se ducea la biserică și se spovedea. Rolul spovedaniei este imens (practic, este un mod de a recunoaște la nivel profund că am greșit), însă odată conștientizată acea greșală, nu mai avem scuze pentru a o repeta ulterior, la scurt timp.

Am fost întrebată cândva cum deosebim o faptă bună de una rea, știind că uneori faptele noastre bune pot face rău altcuiva și invers, uneori faptele noastre rele pot bucura alte persoane. Răspunsul este că, acolo SUS, importantă este intenția noastră care însoțește o anumită faptă: dacă avem intenții bune în ceea ce facem, fapta este bună; iar dacă facem o acțiune cu intenția de a face rău, atunci fapta este rea – e simplu. Nu putem controla finalul unei acțiuni, din simplul motiv că nu depinde numai de voința noastră să se întâmple anumite acțiuni, însă atâta timp cât tot ceea ce facem este însoțit de intenții bune, putem spune că facem fapte bune.

Atunci când simțim vina comiterii unei fapte rele, înseamnă că am conștientizat-o, am descoperit unde este problema și vor veni către noi lecțiile de care avem nevoie pentru a ne corecta. Primim astfel o șansă pentru a ne asuma greșelile și remușcările cu privire la

cea ce am spus sau am făcut altuia. Avem ocazia să ne recunoaștem greșeala, să o corectăm și să cerem iertare.

Soluția ar fi să conștientizăm și să învățăm cât mai repede că orice faptă negativă ne va aduce suferință cândva și primul pas va fi să neutralizăm cât mai repede faptele negative făcute cu știință sau fără știință, iar ulterior, când suntem pe o treaptă mai înaltă de evoluție, să controlăm faptele pe care le facem, evitându-le complet pe cele negative.

În mod sigur suntem mai fericiți atunci când ne oferim benevol să ne asumăm responsabilitatea, decât atunci când suntem „forțați” de evenimente să o facem. De ce să ne proiectăm vina asupra celorlalți, când aceasta creează o distanță inutilă sau o amânare între păcatul nostru și îndreptarea lui? De ce să-i implicăm și pe alții în suferința noastră, dacă putem descoperi rădăcina ei și tratarea ei? De fapt, fericirea vine din despovărarea de răutate, invidie, egoism, suspiciune... sau orice alte poveri provenite din defectele noastre. Dacă facem fapte bune în avans, fără să fie nevoie ca ele să repare greșeli anterioare, ne eliberăm de plăți viitoare, care nu mai sunt necesare.

Legea karmei mai este numită Legea cauzei și a efectului, prin care, în timp, se asigură o continuitate a energiilor emise/a faptelor comise cândva de către un suflet. Sigur că noi, prin faptele bune pe care le facem, plătim cumva o parte din faptele rele pe care le comitem. Dumnezeu ne iubește pe toți în mod egal, Scânteia Divină este în fiecare dintre noi, însă dacă noi

alegem să manifestăm latura negativă și să chinuim alte suflete, cumva trebuie să învățăm că nu avem voie și nu este corect. Suferind și noi, la rândul nostru, vom învăța pe propria piele fiecare lecție în parte. Lecția nu mai este necesară când noi am înțeles-o și când stopăm procesul de a crea suferință în jur.

Legea cauzei și a efectului respectă și restabilește în realitate o dreptate divină, pe care noi, oamenii, considerăm uneori că putem s-o ocolim sau că putem face abstracție de ea. Însă în interior, în suflet, știm că acesta este adevărul și că orice faptă are și o răsplata pe măsură, mai devreme sau mai târziu.

Mi-a plăcut povestioara de mai jos, care se aplică și aici:

„Un om, trecând pe o stradă, a văzut în fața unei biserici un bătrân sărman, un cerșetor, ce trăia din milostenia credincioșilor. De bătrân s-a apropiat o fetiță, care i-a întins câțiva bănuți. Impresionat de gestul ei, trecătorul a întreat-o pe copilă:

- Spune-mi, de ce i-ai dat bătrânului bănuții tăi?
- Șțiți, domnule, tatăl meu a murit, iar mama, deși muncește mult, nu prea are bani, așa că o ducem destul de greu. Dar aseară mama mi-a spus că, atunci când faci un bine, Dumnezeu te răsplătește negreșit. Așa că azi, am luat bănuții aceștia pe care eu i-am strâns și i-am dat bătrânului din fața bisericii. El are, cu siguranță, mai multă nevoie de ei. Iar Dumnezeu, fiindcă am făcut un bine, se va îndura și de mine.

Cucerit de bunătatea fetei, omul a întrebato ce își dorește ea cel mai mult.

- O, a spus fata, aș vrea un cojocel, că vine iarna și va fi foarte frig. Anul trecut am răcit rău de tot, fiindcă nu am umblat bine îmbrăcată, dar Dumnezeu mi-a ajutat și m-a însănătoșit. Mama a vrut să-mi cumpere un cojocel, dar e tare scump și nu se poate.
- E, uite că se poate, i-a mai spus omul. Vino cu mine!
- Ajunși în fața unui magazin mare, ce se afla peste drum, omul i-a cumpărat fetei un cojocel călduros și tare frumos. Fetița nu știa cum să-i mai mulțumească străinului ce se îndurase de ea.
- Vezi, i-a mai spus omul, mama ta a avut dreptate. *Dumnezeu totdeauna te răsplătește pentru binele făcut.* Tu l-ai ajutat pe bătrân, iar Domnul mi-a dat mie ocazia să te întâlnesc tocmai în acel ceas. Eu te-am ajutat acum pe tine, și, fii sigură, Dumnezeu îmi va ajuta și mie mai târziu, fiindcă atunci când ne ajutăm unii pe ceilalți Dumnezeu ne ajută pe noi.

Cu cât suntem mai buni și avem mai multă grijă unul de altul, cu atât Dumnezeu ne vede credința și ne ferește de rele.

Fiecare dintre noi e ajutat de celălalt în mod providențial.”

Încercați să vă propuneți ca o perioadă de timp (să zicem, o lună) să faceți numai fapte bune, adică numai fapte însoțite de intenții bune. Veți vedea cum toate se așază în cel mai simplu și frumos mod în viața D-voastră, veți simți că sunteți mai fericit, mai frumos, mai împăcat, mai norocos, în armonie cu Universul. Nu aveți ce pierde dacă faceți acest experiment, ci dimpotrivă, s-ar putea să vă placă atât de tare ceea ce veți deveni, încât să acceptați un nou mod de viață, iar Dumnezeu vă va zâmbi!

PROVERBE ÎN CARE SE APLICĂ LEGEA KARMEI:

- ▶ *Cine seamănă vânt, culege furtună.*
- ▶ *După faptă, și răsplată.*
- ▶ *Cum greșești, cere iertare, cu aceasta pe tine te cinstești.*
- ▶ *Nu te supăra când prietenul îți arată greșeala. E de lăudat cel ce-și cunoaște greșeala și îndată și-o îndreaptă.*
- ▶ *Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face.*
- ▶ *Nu arunca greșeala ta asupra altuia, ci mai bine îndreapt-o.*
- ▶ *Greșeala îndreptare așteaptă.*
- ▶ *Precum nu vrei să-ți ia ale tale altul, așa și tu să nu iei ale altuia, prin aceasta se înțelege dreptate.*
- ▶ *Nicio faptă bună nu rămâne „nepedepsită”.*

LEGEA UNITĂȚII

Legea Unității afirmă că orice își are originea în Întreg aparține întregului și cu toții UNUL suntem. La fel cum Dumnezeu nu poate fi divizat, nicio expresie a Lui Dumnezeu nu poate fi separată de El. Fiecare este întreg și complet, unic în felul lui. Nicio expresie a Lui Dumnezeu nu are vreo lipsă și toate expresiile Lui Dumnezeu sunt Bune.

Această lege ne învață, mai exact, că atâta timp cât noi, toți oamenii de pe Terra suntem desprinși din Dumnezeu, având în noi Scânteia Divină, există o parte bună în fiecare dintre noi, oricât de jos am putea coborî la un moment dat prin involuție. Din moment ce fiecare dintre noi a fost creat drept copil al Lui Dumnezeu, când facem rău unui alt suflet, facem rău întregului, de care aparținem și noi, adică indirect ne facem rău nouă înșine.

Chiar dacă aparent fiecare dintre noi a venit pe pământ singur, cu misiune proprie și obiective separate, la nivel profund, pe care sufletul nostru îl simte, noi cu toții suntem legați, suntem frați și surori, drept copii

ai Lui Dumnezeu. Prin urmare, nu are niciun sens să ne lovim unii pe alții, să ne facem rău, căci în mod indirect ne facem rău și nouă înșine și, așa cum am învățat din legea karmei, până la urmă tot ceea ce emitem se întoarce la noi.

Dumnezeu, expresia a Tot Ceea Ce Este, nu poate fi descris pe deplin. Dar, deși nu-L putem descrie complet prin folosirea cuvintelor și a conceptelor, noi am primit la naștere Scânteia Divină a Lui Dumnezeu și astfel îl putem „manifesta”, trăind cu obiectivul de a ne „asemăna” Lui, prin ceea ce gândim, spunem și facem.

Trebuie să învățăm să vorbim direct cu El, din inima noastră – și să-I cerem îndrumare sau ajutor. Aceasta este adevărata rugăciune. Ea vine din străfundul inimii și este sinceră. Marii măștri tibetani au o formă de rugăciune perfectă, care nu poate fi respinsă niciodată. Ei mulțumesc anticipat Domnului pentru ceea ce urmează să primească, manifestând o credință totală că vor primi ceea ce au cerut. Rugăciunea aceasta este ascultată ca o formă maximă de credință, dar sigur, condiția este ca ceea ce ne dorim să nu facă rău altor persoane, ci se referă strict la binele și la evoluția noastră.

Legea Unității spune că spiritul nostru trăiește în Dumnezeu, face parte din întreg. În momentul în care înțelegem toate acestea, se va ridica „vălul” de pe mintea noastră și vom vedea viața cu alți ochi, ajungând la echilibru, împăcare, încredere, belșug și fericire.